

titella d'aigua

IDEES (DESORDENADES)
AL VOLTANT DE LES QUALS GIRA
EL CONCEPTE PLÀSTIC I TEATRAL DE SUPORT

JAUME POLICARPO

* EL COS HUMÀ

El cos humà és l'estructura física i material de l'ésser humà.

L'aigua és el principal component del cos humà, que posseeix un 75% d'aigua en nèixer i prop del 60% en l'edat adulta. Aproximadament el 60% d'aquesta aigua es troba a l'interior de les cèl·lules i la resta circula en la sang i banya els teixits. És imprescindible per a l'existència de l'ésser humà, que no pot estar sense beure aigua més de cinc o sis dies sense posar en risc la seva vida.

* L'AIGUA EN MOVIMENT. EL MOVIMENT DE L'AIGUA

L'aigua és una substància la molècula de la qual està formada per dos àtoms d'hidrogen i un d'oxigen (H₂O). És essencial per a la supervivència de la superfície terrestre i es localitza principalment als oceans, on es concentra el 96,5 %. L'aigua és un element comú i constituent que pertany al sistema solar, fet confirmat en descobriments recents.

Pot trobar-se principalment, en forma de gel; de fet, és el material base dels cometes i del vapor que compona les seues cues. Des del punt de vista de la física, l'aigua circula constantment en un cicle d'evaporació, precipitació i desplaçament cap al mar.

El moviment de l'aigua marina es pot resumir en les ones i les marees que se perceben en la superfície, i els corrents marins, que recorren per l'interior i que són d'una gran importància en la determinació del clima.

* FONT D'ESPIRITUALITAT

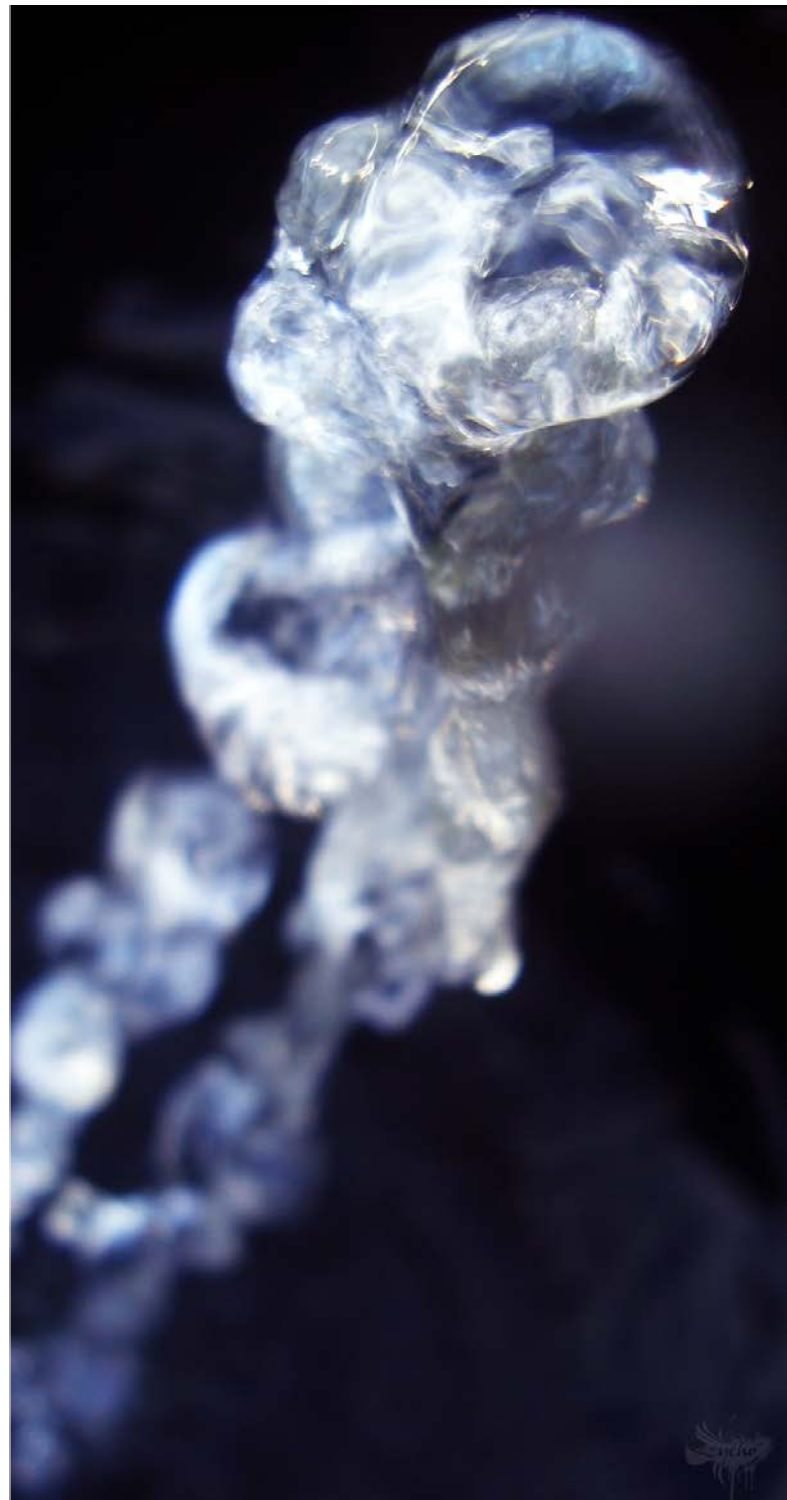
Totes les tradicions han observat l'aigua, els seus canvis d'estat, la seua transformació, la seua fluïdesa, així com els cicles i ritmes dels mars, oceans, fonts, rius, glaciers i aigües subterrànies. S'han fixat en el seu comportament, les seues qualitats, i han sentit amb aquesta observació i la identificació amb el que observaven una connexió profunda amb veritats arquetípiques.

Al llarg de molts segles mitologies, religions i escoles filosòfiques han entès que l'aigua no és només una forma química, també és un element de l'ànima: fluid, profund, canviant, purificador, amniòtic, nutritiu o, pel contrari, incontrolable i amenaçador. Conèixer l'aigua íntimament és conèixer-nos a nosaltres mateixos.

Aquest coneixement s'ha traduït en símbols, metàfores, arquetips i rituals, i ha format part de les cosmovisions mitjançant les quals en l'antiguitat s'expressava una noció sobre el medi ambient i el cosmos que envoltava la vida de l'home, així com en les religions amb les quals els éssers humans expressaven les seues creences sobre la divinitat i l'espiritualitat. L'aigua és un dels símbols més forts d'espiritualitat.

* LA PELL

La pell és l'òrgan dels animals que actua com a barrera protectora i aïlla l'organisme del medi que l'envolta. Actua protegint-lo i contribueix a mantindre íntegres les seues estructures, alhora que té un paper com a sistema de comunicació amb l'entorn.

* TITELLA I TITELLAIRE

Considerem el titella l'objecte i el titellaire el subjecte.

El subjecte és la consciència i l'objecte és allò que la consciència percep, assimila, examina, captura...

El subjecte sóc jo i l'objecte tot el que m'envolta.

El titellaire sóc jo i el titella tot el que sóc capaç d'integrar a la meua consciència.

En certa manera el titellaire anima el titella igual que el subjecte s'apropia de l'objecte.

* EL COS HUMÀ OBJECTE DE BELLESA

La representació del cos humà ha estat una de les primeres manifestacions de la cultura i al voltant d'aquesta necessitat ancestral s'articula tota una successió d'expressions artístiques, el centre de les quals és el cos com una font inesgotable de bellesa.

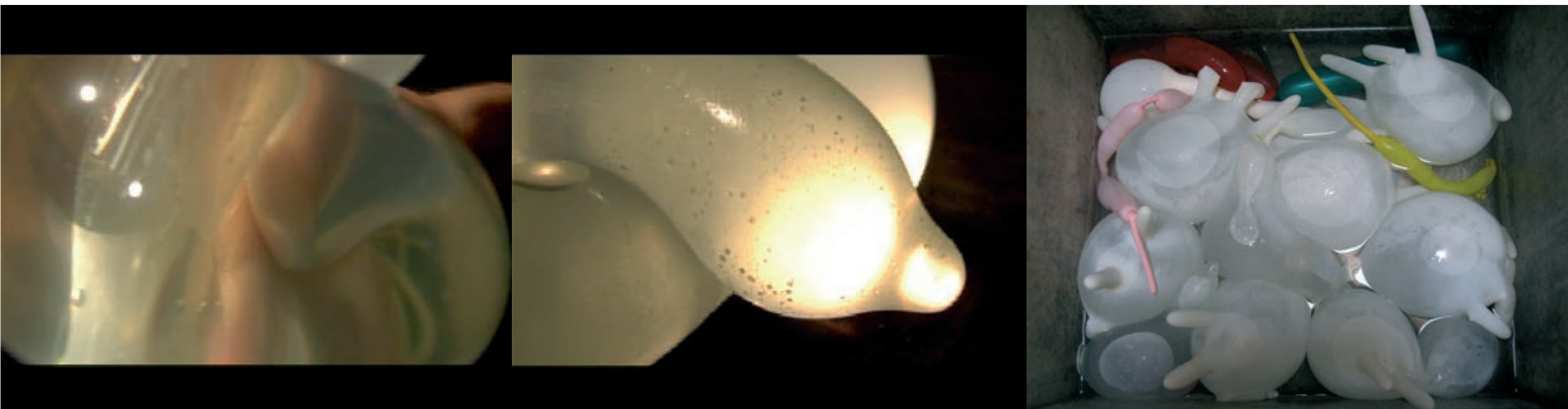

L'art dels titelles comparteix absolutament aquest interès substancial i ha desenrotllat històricament la fascinació per la figura humana, representant-la de manera singular.

** Per a contribuir modestament a aquesta construcció des d'un punt de vista contemporani, de manera experimental, i amb una legítima intenció renovadora propose un procés de reflexió exposant els elements que conformarien un nou disseny de titella que poguera integrar-se posteriorment en una peça teatral ideal o que senzillament poguera instal·lar-se d'alguna manera en l'imaginari dels nous creadors de l'escena, o millor encara, dels nous espectadors de teatre.*

* EL COS I LA DANSA COM A REFERENT

Per a treballar sobre l'expressió més abstracta del moviment connectat al cos humà utilitzarem paràmetres més propis de la dansa contemporània. Es per això que en un principi ens detindrem tot just abans de l'aparició del personatge elaborant imatges i seqüències que comuniquen el cos "real" dels ballarins-actors-titellaires amb els cossos dels titelles d'aigua que se crearan per a moure's i viure a la instal·lació.

* LA INSTAL·LACIÓ

La base de la instal·lació serà una làmina d'aigua que cobrirà el terra i sobre la qual s'organitzaran els diferents objectes-òrgans. Aquests objectes seran recipients flexibles i elàstics de diferents materials plens d'aigua. Globus, guants de làtex, bosses, condons...

La base tindrà un oposat aeri que serà una gran superfície plàstica que contindrà aigua que se precipitarà tot el temps sobre el terra en gotes.

* ELS TITELLES

Amb aquesta base conceptual i material se crearan uns titelles d'aigua que seran animats eventualment per dos intèrprets dins la instal·lació. Aquests titelles formaran part d'una peça creada ex-professo per a l'esdeveniment. Peça que haurà de tindre uns moments predeterminats de representació.

Ara m'imagina dues parelles que pugen anar alternant-se per animar el muntatge i contribuir d'aquesta manera a la seua comprensió i assumpció per part del públic.